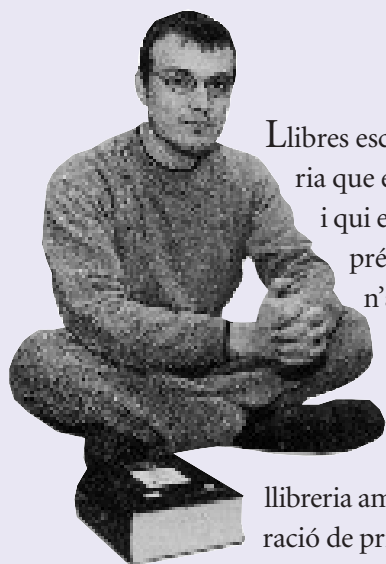

La literatura com a teràpia

Els nostàlgics de la llibreria Crisol estan d'enhorabona. Al carrer Borriana, ben a prop d'on s'ubicava aquest punt neuràlgic de la literatura a València, s'hi troba des de fa huit mesos «A peu de pàgina», una llibreria menuda amb vocació de participar en el moviment cultural de la ciutat.

Llibres escollits. Amb aquesta enigmàtica coda saluda al visitant la llibreria que ens ocupa. La curiositat creix per saber de quins llibres es tracta i qui està darrere d'una proposta tan agosarada. El ben cert és que després d'un breu recorregut pels prestatges i les taules d'exposició, te n'adones que ens trobem en una llibreria especial. No hi ha muntanyes de *best sellers* ni cartells promocionals de les últimes novetats del mercat editorial. Es respira un aire sosegat, com si la voràgine comercial es quedara a la porta. «No vull tindre novetats per tindre llibres, sinó que la meua aposta és construir una llibreria amb personalitat, que es diferencie de la resta». Amb aquesta declaració de principis es presenta Josep Miquel Aparicio (València, 1977), propietari, fundador, venedor, i tot alhora, d'A peu de pàgina.

Fugir de les modes del moment, redescobrir els clàssics o donar a conèixer autors desconeguts per al gran públic. Sobre aquestes i altres propostes, fonamenta Aparicio la seua fórmula, conscient com és que no pot competir amb les grans superfícies, que compten amb uns fons molt més nombrosos. «Les llibreries menudes tenen dues opcions –ens comenta–: o fem el seu joc, que amb els recursos que disposem tenim totes les de perdre, o fem tot el contrari, ens tornem minúsculs, que és el més intel·ligent. Sincerament, crec que eixe és el camí cap a la supervivència». Una voluntat que es manifesta en la cura que dedica en la selecció del mate-

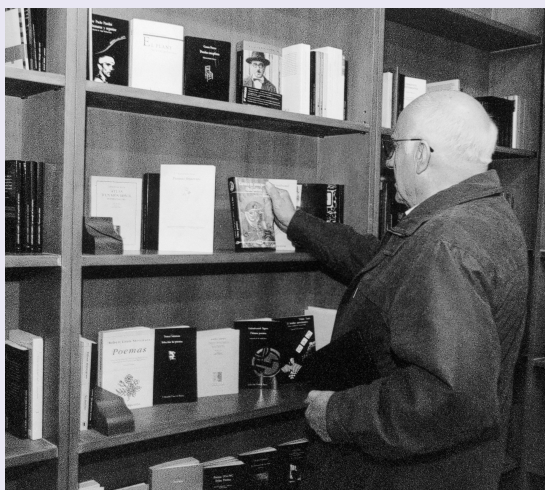
rial que té a la venda. Com explica ell mateix, «són llibres que personalment m'han agradat, o que m'han recomanat, o que la crítica s'ha posat d'acord en què es tracta d'un bon llibre, o inclús que considerem que ja siga pel tema, per l'editorial o l'autor, paguen la pena».

En la seua majoria, estarem parlant de literatura, que, segons ens confessa, és el que la gent més demana, tot i que ha constatat que ven proporcionalment més poesia i literatura en valencià que la mitjana. Tal volta perquè ell mateix en siga lector aficionat. Lluís Roda, Enric Sòria o Vicent Alonso es compten entre els seus autors de referència, «A València, dones una puntada de peu i apareixen poetes de qualitat, tant en valencià com en castellà». Aquesta circumstància, però, amaga una crítica vel·lada al món literari valencià: «Històricament es diu que quan una literatura està en hores baixes, s'escriuen contes i poesia. Si ens parem a pensar, no hi ha grans novel·les ni autors de referència. Es coneix Ferran Torrent, Joan F. Mira, i poc més». I per a refermar-se en les seues afirmacions, proclama «Sembla que en català només es puga fer novel·la històrica, per a erudits, com si no es poguera escriure bona literatura sobre l'actualitat. Es connectaria el doble amb el públic».

Però els llibres no són el seu únic reclam. Aparicio sap que les llibreries menudes tenen un valor afegit: el tracte personal i directe amb el client. Per això el potencia fins a convertir-lo en una de les seues particularitats. No és estrany que els clients li demanen consell o que els recomane llibres, fins i tot, per a altres per-

«El món del llibre és com el del teatre, que sempre està en crisi. Si fem cas del que diuen alguns, aquest mercat s'enfonsa i tampoc és per a tant. Crec que cal arriscar-se més i tindre imaginació».

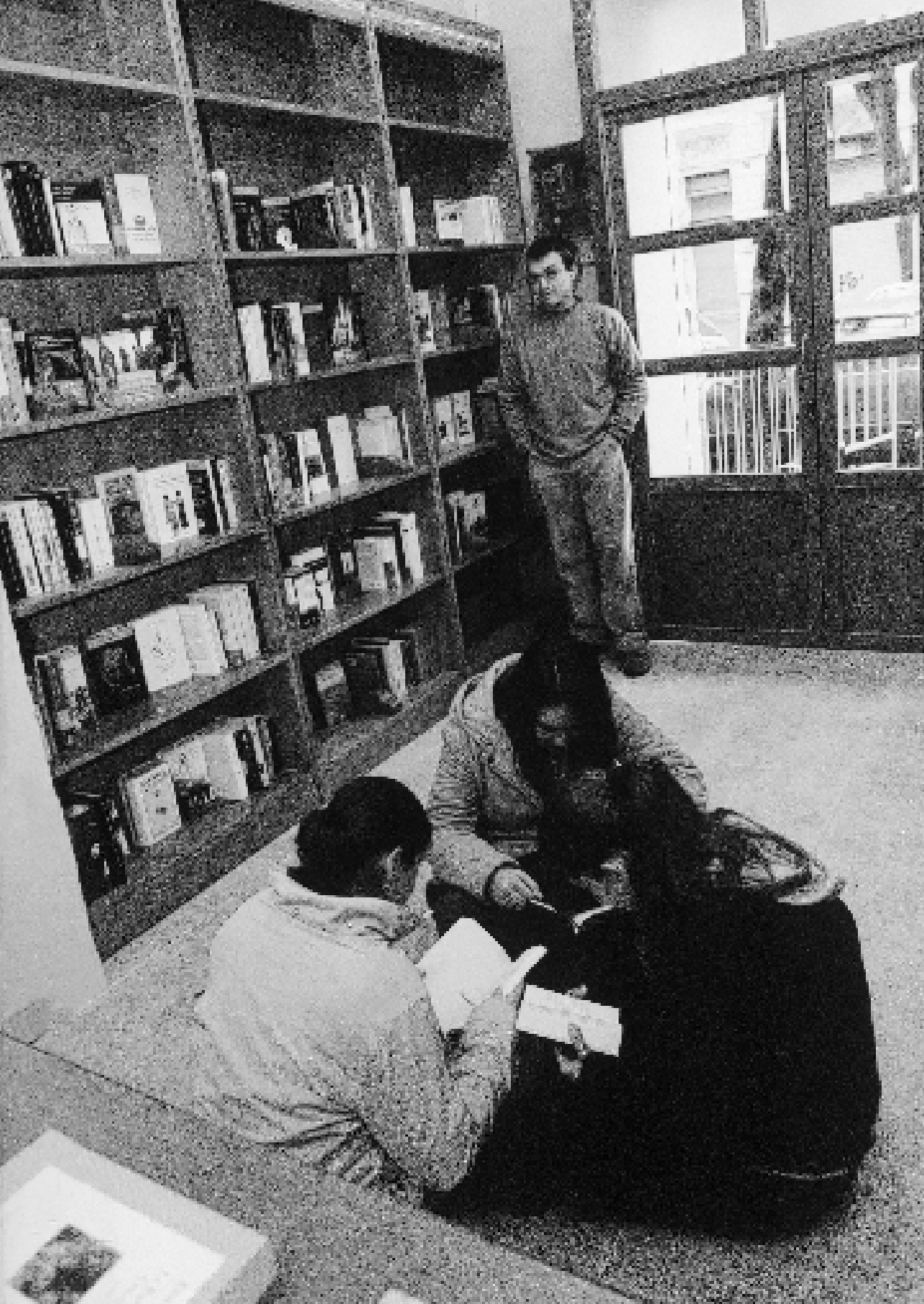
«M'agradaria poder oferir una activitat diferent cada setmana i que els clients tingueren ací un lloc de trobada, on es pugui parlar de literatura, sense presses».

La llibreria està decorada amb gust, ofereix aigua als qui tenen sed i pots restar una estona assegut còmodament gràcies a les cadires distribuïdes estratègicament per tot l'espai.

sones, al que Aparicio accedeix sense pensar-s'ho, «De vegades jugue a ser psicòleg. Si la persona és delicada, doncs alguna cosa d'Oscar Wilde; si es tracta d'un adolescent al que no l'interessa massa llegir, que s'emporte un llibre potent, de Charles Bukowski, per exemple. No sempre funciona, però sol tindre èxit». Ara bé, aquesta proximitat també té els seus riscos. De fet, segons ens explica, són molts els que entren i comencen a contar-li la vida, «En ocasions m'interessa, d'altres no. Però em dec a ells i els he de tractar bé». I a bon segur que ho compleix. Sempre té a la mà un punt de lectura per regalar, els clients habituals tenen un 5% de descompte i les bosses de paper reciclat són exquisides. Detalls cada vegada més cars de veure i que s'agraeixen enormement.

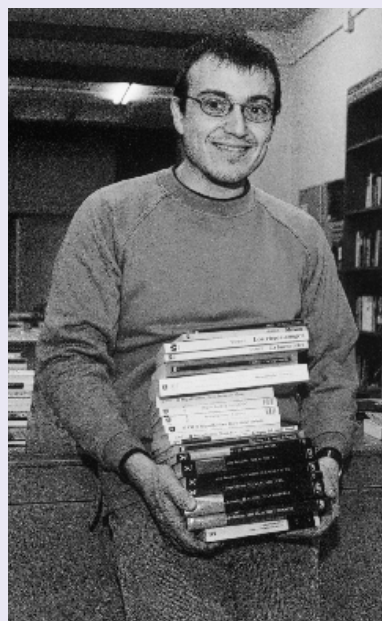
D'altra banda, l'ambient que es respira a l'interior és molt agradable. La llibreria està decorada amb gust, ofereix aigua als qui tenen sed i pots restar una estona assegut còmodament gràcies a les cadires distribuïdes estratègicament per tot l'espai. Tot, per a un públic que hi entra en menor nombre del que voldria, «Una llibreria no és un forn. El 50% de la població no llig ni compra un llibre en tot l'any, així que ja m'explicaràs, fem el que podem». Això sí, no s'ensorra i afirma estar un poc fart de la queixa constant i lacònica del gremi, «El món del llibre és com el del teatre, que sempre està en crisi. Si fem cas del que diuen alguns, aquest mercat s'enfonsa i tampoc és per a tant. Crec que cal arriscar-se més i tindre imaginació. Els resultats mai venen sols», assegura el llibreter.

Risc i imaginació és el que va posar aquest llicenciat en filologia catalana per la Universitat de València quan va decidir, ara fa huit mesos, muntar el seu propi negoci: «El projecte era de dos, però l'altra persona es va despenjar i m'hi vaig llançar a soles, cosa que, probablement, no deuria haver fet», comenta amb complicitat. I és que Aparicio reconeix que portar el negoci una única persona és esgotador. Hi dedica moltes hores i la responsabilitat és gran, però quan les coses eixen bé no pot amagar un somriure i confessar que «és molt reconfortant. En definitiva, estas fent una cosa que t'agrada, que és per a tu i coneixes un munt de gent». A més, d'idees no li'n falten. La seua intenció en les pròximes setmanes és organitzar xarrades literàries, lectures poètiques i fer presentacions de llibres, sobretot d'aquells autors més desconeguts: «M'agradaria poder oferir una activitat diferent cada setmana i que els clients tingueren ací un lloc de trobada, on es puga parlar de literatura, sense presses». De moment, lluita per fer-se el seu espai dins de les llibreries de València, que no és poc.

Àlvar Peris

Fes click i accediràs a:

Consulta de base de dades
de les associacions, editorials,
distribuïdors i llibreries
de la Comunitat Valenciana

Consulta del premis
l·literaris més importants de
la Comunitat Valenciana

Mapa de llibreries de
la Comunitat Valenciana

Guia del Llibre

Legislació sobre el Llibre

Propietat intel·lectual.
Legislació i informació d'interés

Registre Territorial de la Propietat
Intel·lectual de la Comunitat
Valenciana

Revista *Lletres Valencianes*
Cercador de continguts

Notícies d'interés

Informes i estadístiques

Convocatòries d'ajudes